

ממ:

עין משפט
נר מצוה

כא א מ"י פ"ב מהל'
 פדות הלכה ג סמג
 עשין קט;
כב ב מ"י שס הל"ד;
כג ג ד מ"י פ"י מהל'
 נדרות הלכה י סמג
 עשין ח טור ש"פ א"ח
 סימן חט סע"ף ג ונזכר
 אלסם עוד בנדרות ס"ד דף
 [ז:]

רבינו חננאל

כל שחיוויל של יברן
כל זכא קימא
עסכ פקטסימס ומה שנה
למר ומה שנה לימר
למה שנה שיהיה לימר
למה שמהו ורדריק
עוקצי תאנים
לירכה קבעה בשיתה
למה לומר כי כמי שנה
שיהיה למר אמריה
חנניא
מה קודם חורבן
הבית שלה
וישבה בחנות ולא
יניי נפשות ואשמתון
יכיוז התקין אתר חורבן
הבית: חקירות אמר
אני יצא ערות
בביתך בדיקת אמר
אני יצא ואפילו
אמרין אני יצא וידעם
עדות קימה ואקסי מא
אפילו כי אמרם ומשי
רבה אני קתי אפילו
בחקירות כי אמרם יצא
ואחד אמר אני יצא
עדות קימה ולדא כי
קודם דקסיס ין חל
סה כי נפסא אתר חורבן
קרב כר: ואמרין מכר
חקירות ויבטחו חרייה
מאוראתא ונתנו פסא
חקירות מאביות ושעני
חקירות אמר כי
עדות איה על עדות
אמר יכל להדימה
דנפסא של חורבן הכי היא
דנפסא של חורבן הגאן
מערין שפלוני יצא
פלוני יצא פלוני
פלוני יצא (חלאלא אהם)
הייתם עסק עסקים אתר
דנפסא ונתנו חורבן
ומסין כענין הזה דרך
האמה ויכן סאמס תגרם
אמר כי יצא יצא חורבן
ביתו שנה כי בשילה
עדות חורבן: וקייכל יכל
עדות איה חלאל
להדימה איה עדות
היא כטלה אבל בדיקת
שאין בך חורבן אמריה
אמר כי אני יצא
עדות קימה:
מה מנייתתא מענתיא: א
אמר שנים חורבדא וחדא
אמר כטלה:
קימה ועד כמה אמר
משמר דר חורבן עד רובי
של חורבן כנען אתר חורבן
כי בחורבן איה חורבן
כייא חורבדא סומיח ד
על זה היום עדות קימה:
כי של חורבן שיעא
היה לו נדפסא של שיהיה
כי שני ואלה שנים חורבן
שחוקקין ברי (עני) חורבן
של חורבן של לימר
שחוקקין ביום הנצחית
מיכן לא ולרביה כלב
שמהן ין בעירור חורבן
אמר כי איה יצא וחדא
אמר חורבן חרס א כתי
שפירו לא תא עניש
אחד עדות כטלה: א
יזאן עד מתי מברכין
על חורבן עד שחפסא

פגיתו וסמך הו"א רב הודה
אמר עד שבעה. נהרדעי אמר

כמאן בר' עקיבא דמקיש ש
שלושה לשנים נמסכת מ
עד שחזמו שניהם אף שלשה ע
ואע"פ דר"ש קאמר להך מילת

לכ"ח מה שנים נמא אחד מהן קרוב
 ויש פסול עדותן בטלה ומיהו א"ח
 לילה נמי דר"ש ומתקין ויש וקשה
 לפי דה"ל למינקט הכא דר"ש היא
 דלמחר הכי כדלוי ועוד דכמר הכי
 קאמר דלא כר"ע אלן כמאן ויש
 לפרש דלמחר דקאמר דחשבונו נשגב
 היינו כשכחו עדותן אבל אמר איני
 יודע כנמא אחד מהם קרוב או פסול
 ויהי לרבי שמעון מתקיים העדות
 כבשאר ולר"ע עדותן בטלה והיינו
 דקאמר כר"ע והשאל יומא דקאמר
 במריה דלא כר' עקיבא אלן כר"ש:
 (א) שזה יורע בקיבורו של חרש.

קשה ומה אלו דייקין בתי
ספדי דמרוויחו דעי צעניו של
חמש ויהא עתה מוכחש ואין ניקוס
וימא דכר קדמו ויטוליה מתפאק
דכ"ג פרכין בפ"ק דפסחים (דף יא:
ו) לאני דלמר לדבר ר' יהודה
אחד שמו חצי שנה ו"ל דשפיר
דייקין כיון דשליטן בלחזי יוס'
ומכוונס ליום אחד ש"מ זה דיע
צעניו של חודש חזי לא דיע ואס'
חלמר היכי דיק מהכל ברש בן
סורר (לקמן דף פט.) דכדיי נפשות
אליין בתר רובא דרובא דלגני טשו
צעניורא דירחא שאני הכא דכונו
שיהס ליום אחד ו"ל דאס לימא דלא
אליין בתר רובא הי"ל כחור ומגד
במא דקאמרי אחר בן דרי כר
הוכחו מדי דהוא אלאח אומר
בשליש ואחד אומר בחמשה דאפי'
כיון ליום אחד עדיון בעלה ולא
אמר חד טעה בשני עיורי משום
דשני עיורי רובא שני אינטי בלמא
בגמ': **א** אחד אובר בשתי שעות.
מימא אמאי (ו) קיימת אלו דייקין
בתי ספדי דהא דלמר שמי שעות
במחל ב' דהוא ליה חלול הנן החמה
(י) עומתן בעלה ויהא קדמ' ב' קדס
הנן החמה דמוכח בפרק מי שיהי
טמא (פסחים דף כג:) דמעלות השחר
עד הנן החמה (ו) מלין ויהא שמימא
היוס דלמינו שעה ומחלה ו"ל דהא
כ' (ו) דייקין בהנן לא טשו אינטי אבל
הכי לא דקדקו אלא בשעות ואין בני
אדם בקאיאל בשעות סבורין
סהניי מחללא אחר הנן החמה:
א אובר בשליש ואחר אובר
בה'. הקשה רי"ב (לרנא
דלמר דפ"ק דפסחים (דף יב וס')
אמר טועה שמי שעות חסר משאו
אמאי עדום בעלה ששליש דלמא
האי דקאמר ג' סוף ג' והאי דקאמר

חמשה תחלת חמשה ו"ל לזכר עדות ב
לה והצילו העדה ולא לקיים עדותן וא
ברביעית הוא ו"ל דקסבר רבא ד

משום. דאמרי צרובא ידע צרוב יי
מתחיל הן מלא הן חסר חיה ל
על הלבוה בהחדשה: עד שחסר

י עד ט"ז ותרווייהו כר' יוחנן סבירא ליה דאמר עד ש
קרין ביה אע"פ שתוך הלכנה לא נחט

לְשֵׁנָה לְשָׁנִים. פ"ה ר' עקיבא מקיש
מכות (דף ה:) מה שנים אינן נהרגין
עד שזומו כו' זה אי אפשר להזימן
אל התם דלילו ר' עקיבא מקשינהו

קבועה בשמיה כי ה
קרי ליה כתלמיד הוה
לימוד הוה קרי ליה רב
ליה בן זכאי על שם
רבן יוחנן בן זכאי על
ובדק כו' מה בין חס
שנים אומרים שפיא
יודע עדות קיימת א"ר
עדותן קיימת א"ר ש
קאמר בחקירות אפיל
ואחד אומר איני יודע
הא"ר אומר איני יודע

כר"ע ומקדש של
עדותן קיימת קתני
אפילו בחקירות שנים
אומר איני יודע עד
כר"ע רב כהנא ורב
רבה פנע בהו רמי ב
אמריתו בה בסנהדרין
ומאי אמרינן בה בכ
קשיא לך א"ל מהא
לבריות חקירות א
עדותן בטילה בדיקות
ואפי' שנים אומרים
קיימת מכדי אידי
מאי שנא חקירות ומ
הכי השתא בחקירות
עדותן בטילה דהויא
יכול להוימה בדיקות
יודע עדותן קיימת
להוימה הוא אמר לה
טובא אמריתו בה
דמר אמרינן בה טובא
אמרינן בה ולא חדא
כמה א"ר אחא בר ח
רבי יוחנן יעד רובו
אף אנן נמי תנינא אה
אומר בה' עדותן בט
יודע בשני עיבורין
עיבורין אלא לאו מש
אימא לך ברובה נמי
בחד שיפורא אמר
לא אמר דטעי וא"ר
רב אסי אמר רבי י
על החדש יעד שת
אמר רבי יעקב בר
עד שבעה נהרדעי א

עדות בדקין להו משום דכתיב (נמדבר
ו' י"ח) ואל"ה מ"מ נמא עובדא כי הוה
דבא דאין לחלות טעות בשניהם:
פועלי

רוח ימים שעברו כבר שמע מה
זה לא שמע את השופר: עד
שסמלא עגימסה. אבל בחר

הוא לא נחמל את אלא נראת באמצעה גופה של ריקע.

היו בודקין פרק חמישי סנהדרין

וקבעו בשמים. והאי דקרי ליה כחדא ממני? בן זכאי וכחדא רבן יוחנן בן זכאי לא מיקשי מאן דקרי ליה בן זכאי על שם האידיא שעתא דלמורה להא מילתא ומאן דקרי ליה רבן על שם סופיה קרי ליה: **שמיטא.** כיון דלמר אחד איני יודע אשמעין פנה דעדותן קיימת:

כי אמרי מרוויסו ממנו קייסם הלא
 דלילו לאחמד חאמד טאני ידע מה
 ברוביה כימן דלמדו הכורו איני יודע
 זה לא מעלה ולא מוריד: וא' אומר
 כו'. שש שנים: ר' עקיבא (שם)
 שנים. נשנים. נשכחת מכות (ד' ס'
 מה שנים (ו' אין) וזממני דחזומי
 עינא אף שלשנן דחזומי שלשנן
 חיה לא אפשר להזימן. וזע"ה דלר"ש
 קאמר לה לאחמד מליתא הכא דלילו
 ר' עקיבא מקשינו להכי מה שנים
 נמצא אחמד ממן קריבו או פסול כו'
 מיהו ר"ע אינו ליה נמי דלר"ש * ומתקן
 איהו: רבא אמר. הא דקמיא אפי'

ה' למד בן זכאי הוה
 יובת בן זכאי כי הוה
 ר' חנני בן זכאי כי קרי
 ר' עקיבא ובי קרי ליה
 ר' עקיבא: (ב' מעשה
 רות כו': מאי אפילו
 כי אמר אחר איני
 אמרי כי ר' חנני
 ר' עקיבא ובי קרי ר' חנני
 שנים אומרים ידענו
 דריתן בשילהי כמאן
 עיניה וזע"ה דלר"ש

שנים אמר רבא והא
לא אמר רבא "ה"ק
אומרים ידעו ואחד
על קיימת כמאן דלא
פרא תנו סנהדרין בי
חמא אמר להו מאי
דבי רבא אמרי ליה
ההדין גרידתא ומאי
קתני מה בין חקירות
דאמר איני יודע
אין אנו יודעים עדותן
אידי דאורייתא היא
אי שנא בדיקות א"ל
אמר אחד איני יודע
ה^ה עדות שאי אחת
אמר אחד מהן איני
עדות שאתה יכול
אי הכי אמריתו בה
ומריה משיבותיה
מנויהותא דמרי לא
אחד אומר כו': עד
נא אמר ר' אסי אמר
של חורש אמר רבא
אומר בשלשה ואחד
לה ואמאי נימא שזה
זה איני יודע בשני
זה דברבו ידע לעולם
א ידע ובשיפורא ידע
דמעו בתרי שיפורא
אחא בר חנינא אמר
מן עד כמה מברכין
ומלא פנימיה וכמה
אידי אמר רב יהודה
מרי יעד ששה עשר
ותרווייהו

אכל מנאן ואילך כגון אחד אומר בעשרים ואחד אומר בעשרים ואחד לא תלינן בעיבור החדש דכבר שמע דימים הללו שהיה חדש מעובר: **זה יודע** **ב' עיבורים**. שהיו שני חדשים מעוברים או ביחד או בדילוג זה מנאן לכולן מקרינן: **אלא**

היה: שיפורה. שופר היו חוקעין בקידוש"י החדש ביום שהוא
ממנו מברכין. אם לא בירך היום יברך (למחר: על החדש.
י לא שייך למימר מחדש חדשים שהרי כבר נושאת היא:
ומרוויחו

הרדעי אמר עד ט"ו ותימלא הלכנה כדוגמה נפיא

מסורת הש"ס

(א) נלקמן עתה ב"ק עה:
(ב) גי' רש"ל א"י, (ג) וזהו
רש"ל, (ד) ודברים יג,
(ה) ע"א, (ו) ודברים יג,
(ז) כפ"א: בחידוש,
(ח) ושיך לפי בחשנה מ,
(ט) גי' שיך לפי בחשנה,
(י) ועדות בטלה כדאמר
לקמן דהא מחלה כ"ל
רש"א, (כ) גי' שיך סס.

גליון הש"ס

רש"י ד"ה ור"ע ומוסרף
איהו וכו' עיין לעיל דף ב
ע"א תוספות ד"ה לא:

הגהות הב"ח

[illegible]

לעזי רש"י

אישגרוני"ר. לנהום.

מוסף רש"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones